

ności. Studium z pogranicza logiki, ontologii, epistemologii i filozofii języka, której promotorem był J. Pańniczek. Tam też habilitował się w 2011 r. na podstawie rozprawy *Między redukcją a emergencją. Spór o miejsce umysłu w świecie fizycznym* (Wrocław 2009; wyróżnienie Fundacji na rzecz Nauki Polskiej). Pracę zawodową rozpoczął w 2011 r. na Uniwersytecie w Białymstoku, gdzie kieruje Zakładem Epistemologii i Kognitywistyki.

Jego zainteresowania badawcze obejmują takie zagadnienia, jak: epistemologia, filozofia umysłu, logiki i neuronauk, kognitywistyka, ontologiczne założenia i implikacje teorii naukowych, nauka a religia. Opublikował m.in. prace: *Romana Ingardena fenomenologia bytu idealnego. Studium krytyczne* (Lublin 1995), *Z badań nad sprzecznością, przedmiotami czysto intencjonalnymi oraz Popperowskim trzecim światem* (z L. Węsierska, Lublin 1996), *Spór o zasadę niesprzeczności. Studium z zakresu filozoficznych podstaw logiki* (Lublin 2000; Nagroda im. Tadeusza Kotarbińskiego w 2001 r.). Jest autorem i współautorem artykułów: *Empirystyczne interpretacje praw logiki* („Filozofia Nauki” 5(1997), nr 4, s. 43-56), *Odmiany emergencji. W zastosowaniach do ontologii umysłu* (RF 50(2002), z. 1, s. 403-426), *Emergencja a redukcja, czyli o miejscu umysłu w otwartym Wszechświecie* („Filozofia Nauki” 11(2003), nr 2, s. 93-108), *Wyjaśnić i rozumieć. Księga dedykowana profesorowi Zbigniewowi Kuderowiczowi* (z M. Kowalska, B. Kuźniarzem, Białystok 2006), *Modularna teoria umysłu a eksternalizm* (w: *Modularność umysłu*, red. S. Wróbel, Poznań 2007, s. 13-45), *Interdisciplinarity and Mind. An Onto-Methodological Perspective* („Polish Journal of Philosophy” 2(2008), nr 2, s. 79-97), *Umysł a prawa nauki i prawidłowości przyrody* (w: *Prawa przyrody*, red. M. Heller, J. Mączka, Kraków 2008, s. 146-179), *Rodzaje samoświadomości* („Analiza i Egzystencja” 7(2008), s. 5-31), *Fenomenologia a naturalizm* („Przegląd Filozoficzny” 18(2009), nr 4, s. 509-526), *Paradoksy w wyjaśnianiu świadomości* („Ethos” 26(2013), nr 1, s. 62-80). Nadto jest redaktorem prac *Analityczna metafizyka umysłu. Najnowsze kontrowersje* (z M. Miłkowskim, Warszawa 2008) oraz *Przewodnik po filozofii umysłu* (z M. Miłkowskim, Kraków 2012). Należy do Polskiego Towarzystwa Logiki i Filozofii Nauki, Polskiego Towarzystwa Semiotycznego (w l. 1999-2000 sekretarz oddziału lubelskiego), Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, Polskiego Towarzystwa Fenomenologicznego, Polskiego Towarzystwa Kognitywistycznego, w którym był członkiem Komisji Rewizyjnej (2004-06) oraz członkiem Zarządu (2014-16).

Archiwum UMCS, Akta personalne, sygn. FIS-2529; AU KUL, Akta osobowe studentów, sygn. F-35781.

Miroslaw Fijotek

Podbielski Henryk, ur. 27 V 1939 r. w Szumowie (powiat Zambrów), prof. dr hab., prodziekan WNH, filolog klasyczny.

Maturę uzyskał w 1957 r. w liceum ogólnokształcącym w Zambrowie. W l. 1957-63 studiował filologię klasyczną (Sekcja Filologii Klasycznej na WNH). Pracę magisterską *Liryzacja epepei na przykładzie analizy strukturalnej homeryckiego „Hymnu do Hermesa”* napisał w 1963 r. pod kierunkiem J. Niemirskiej-Pliszczyńskiej. Jako etatowy pracownik dydaktyczno-naukowy pracował na KUL w okresie 1 X 1963 – 30 IX 2011. Stopień naukowy doktora uzyskał w 1969 r. na Wydziale Filologii Polskiej i Słowiańskiej UW na podstawie dysertacji *Struktura homeryckiego „Hymnu do Afrodyty” w świetle tradycji literackiej*, napisanej pod kierunkiem Kazimierza Kumanieckiego (*La structure de l’Hymne Homérique à Aphrodite à la lumière de la tradition littéraire*, Wrocław 1971). Stopień naukowy doktora habilitowanego otrzymał w 1975 r. na podstawie rozprawy *Mit kosmogoniczny w „Teogonii” Hezjoda*, przedstawionej również na UW (*Mit kosmogoniczny w „Teogonii” Hezjoda*, Lublin 1978).

Odbył roczny staż zagraniczny jako profesor wizytujący na filologii słowiańskiej na Katholieke Universiteit Leuven w r. akad. 1971/72, następnie w l. 1975-2001 był na ośmiu 3-miesięcznych stażach badawczych na uniwersytetach w Leuven i Louvain-la-Neuve, 2-krotnie przebywał na uniwersytecie w Amsterdamie, raz na uniwersytecie w Nijmegen, 3-krotnie na uniwersytetach w Niemczech (Eichstätt, Heidelberg, Frankfurt am Main), 2-krotnie w Paryżu i 2-krotnie we Włoszech (Mediolan, Rzym).

-05), przez 2 kadencje prodziekan WNH (1993-99), pełnomocnika rektora ds. lektoratów, kierownika Senackiej Komisji Bibliotecznej i Senackiej Komisji ds. Nauki (jako prodziekan WNH).

W jego bogatym dorobku naukowym można wyróżnić następujące obszary badawcze: literatura grecka epoki archaicznej (Homer, hymny homeryckie, Hezjod), teoria mitu, starożytnej (Homer, hymny homeryckie, grecka literatura periegetyczna (Pauzytna teoria literatury, grecka literatura periegetyczna (Pauzania) i filozoficzna (Platon, Arystoteles), grecka i starożytna poetyka i retoryka, Hermogenes oraz szkolna retoryka i krytyka literacka w okresie Cesarstwa Rzymskiego.

W l. 1999-2001 kierował projektem badawczym „Literatura Grecji starożytnej”, w którym uczestniczyło 26 polskich hellenistów. Jego rezultatem jest publikacja syntezy literatury greckiej pod tym samym tytułem (t. I-II, red. H. Podbielski, Lublin 2005). Obejmuje ona całość jej dzieł – od Homera (VIII w. przed Chr.) po Nonnosa (V w. po Chr.) – i nobilituje hellenistykę polską na forum światowym. Wśród innych dokonań są: nowy przekład *Poetyki* (Wrocław 1983, wyd. 2, Wrocław 1989, wyd. 3, Wrocław 2006), pierwszy na język polski przekład całej *Retoryki* Arystotelesa (*Retoryka. Poetyka*, Warszawa 1988) i przypisywanej mu *Retoryki dla Aleksandra*, z obszernymi wstępami i komentarzami historyczno-filologicznymi zamieszczonymi m.in. w tomie VI *Dzieł wszystkich Arystotelesa* (Warszawa 2001, s. 265-626). Pogłębione badania nad retoryką grecką (zwł. nad retoryką szkolną w okresie Cesarstwa Rzymskiego) zaowocowały publikacjami *Sztuka retoryczna Hermogenesa* (Lublin 2012), *Progymnasmata. Greckie ćwiczenia retoryczne i ich modelowe opracowanie* (Lublin 2013) oraz *Pseudo-Longinus, Pseudo-Arystydes, Anonymus Seguerianus, Apsines. Trzy greckie stylistyki i dwa traktaty retoryczne z okresu Cesarstwa Rzymskiego* (Lublin 2016), wszystkie przygotowane w ramach uzyskanych z Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego grantów wydawniczych. Podbielski jest autorem haseł do *Encyklopedii katolickiej* (napisał 8 haseł) oraz *Powszechnej encyklopedii filozofii*.

W zarządach towarzystw i stowarzyszeń naukowych pełnił funkcje: członka Komitetu Nauk o Kulturze Antycznej PAN (1975-2010), członka korespondenta PAU (od 2004 r.), prezesa Lubelskiego Koła Polskiego Towarzystwa Filologicznego (1983-2000) i wiceprezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Filologicznego (1992-95, 2000-05). Był współzałożycielem i wiceprezesem Stowarzyszenia Ochrony Pojezierza Łęczyńsko-Włodawskiego (1992-97).

Otrzymał nagrody Rektora KUL za rozprawę doktorską (1969) i habilitacyjną (1975) oraz indywidualną II stopnia za osiągnięcia w pracy naukowej potwierdzone licznymi publikacjami naukowymi (2000), a następnie I stopnia za całokształt osiągnięć naukowo-dydaktycznych (2011), nagrodę Ministra Edukacji Narodowej II stopnia (1989) za udział w opracowaniu *O dramacie. Wybór źródeł do dziejów teorii dramatycznych* (t. 1, red. E. Udalska, Warszawa 1989), nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego (2006) za redakcję i współautorstwo monografii *Literatura Grecji starożytnej*. Został uhonorowany Złotym Krzyżem Zasługi (2005).

AU KUL, RP, sygn. A-831; KUL-75 (passim); KlasKUL, s. 72-74 [spis publikacji]; *Starożytny dramat. Teoria – praktyka – recepcja. Księga pamiątkowa ku czci profesorów Roberta R. Chodkowskiego i Henryka Podbielskiego*, red. K. Narecki, Lublin 2011 [Curriculum vitae, s. 33-38; wykaz publikacji, s. 39-43]; K. Narecki, *Professor Henryk Podbielski – life, work and achievements*, „Forum Artis Rhetoricae” 2014, nr 2(37), s. 7-18.

Krzysztof Narecki

Podlecki Zbigniew CSSR, ur. 10 V 1959 r. w Braniewie, dr, pracownik naukowo-dydaktyczny KUL, kanonista.

W 1978 r. uzyskał maturę w liceum zawodowym w Olsztynie i rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w WSD Redemptorystów w Tuchowie. Pierwsze śluby zakonne złożył w 1980 r., natomiast wieczyste w 1984. W 1985 r. przyjął święcenia kapłańskie oraz rozpoczął studia na Wydziale Prawa Kanonicznego Universitas Navarrensis w Hiszpanii. W 1987 r. uzyskał licencjat, a w 1990 r. doktorat na podstawie rozprawy *Las relaciones entre obispos y religiosos. Estudio historio-canónico*, napisanej pod kierunkiem Tomasa Rincona-Pereza. Podczas studiów w Hiszpanii ukończył kilkumiesięczny kurs języka niemieckiego w Monachium i Kolonii, a po zakończeniu studiów kontynuował naukę języka włoskiego w Rzymie.

W l. 1991-2000 był wykładowcą prawa kanonicznego w WSD Redemptorystów w Tuchowie, gdzie przez 6 lat pełnił funkcję wychowawcy. W l. 1991-93 sprawował urząd wicerektora, a w 1993-96 dyrektora studiów w WSD Redemptorystów w Tuchowie. W l. 2002-05 pełnił funkcję radnego zwyczajnego w Zarządzie Warszawskiej Prowincji Redemptorystów. W 1996 r. rozpoczął pracę na WP jako asystent, a w 1998 został adiunktem w Katedrze Kościelnego Prawa Karnego. Z racji problemów zdrowotnych w 2005 r. zakończył pracę na KUL i przeszedł na rentę chorobową.

Opublikował m.in. prace: *Święty Alfons i Maria Celesta u początków Zgromadzenia CSSR* („Revertimini ad Fontes” 6(1966), s. 15-24), *Zmiana rozumienia egzempcji zakonników na Soborze Watykańskim II* („Roczniki Nauk Prawnych” 8(1998), s. 187-204), *Kara śmierci w Katechizmie Kościoła Katolickiego* („Radość Wiary” 25-26(2003), nr 3-4, s. 26). Przetłumaczył z języka hiszpańskiego m.in. prace F. Ferraro, *Formacja intelektualna w przygotowaniu do życia apostołskiego w Zgromadzeniu CSsR* (w: *Materiały z Kongresu na temat formacji*, Tuchów 1994, s. 3-40) oraz M. Vidal *Sumienie w systemie moralnym Alfonsa Ligurio* (w: W. Połoz, *Sumienie wyznacznikiem ludzkiej moralności*, Warszawa 1997, s. 19-39).

Podraza Andrzej Jan, ur. 6 X 1964 r. w Lublinie, dr hab., prof. KUL, politolog, socjolog.

W 1988 r. otrzymał tytuł magistra socjologii na WNS na podstawie pracy *Parlament Europejski na tle procesów integracji Europy Zachodniej*, przygotowanej pod kierunkiem J. Kondzieli. W l. 1988-93 kontynuował studia na KUL, zwieńczone stopniem doktora uzyskanym za dysertację *Globalizacja stosunków politycznych i gospodarczych Wspólnoty Europejskiej z państwami Europy Środkowej i Wschodniej w latach 80-tych (1979-1991)*, napisaną pod kierunkiem J. Rebety. W r. akad. 1990/91 studiował stosunki międzynarodowe na Oxford University. Stopień doktora habilitowanego w zakresie nauk o polityce otrzymał w 2008 r. na UMCS na podstawie rozprawy *Unia Europejska w procesie reform traktatowych* (Lublin 2007).

Odbył staże w Parlamencie Europejskim (1988) i Komisji Europejskiej (1992). Pracował w Royal Institute of International Affairs (Chatham House) w Londynie (1991/92). Wykładał w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie oraz w Wyższej Szkole Przedsiębiorczości i Administracji w Lublinie. Od 1993 r. jest zatrudniony na KUL, gdzie pełni funkcję kierownika Katedry Stosunków Międzynarodowych

(od 2008 r.) i dyrektora Instytutu Nauk Politycznych i Spraw Międzynarodowych (od 2016 r.).

Jest ekspertem Komisji Europejskiej oraz członkiem wielu krajowych i międzynarodowych stowarzyszeń naukowych, m.in. Royal Institute of International Affairs w Londynie.

W celach badawczych i dydaktycznych przebywał w ośrodkach naukowych w Europie i Stanach Zjednoczonych. Zrealizował granty badawcze, m.in. Jean Monnet Project, Phare Fiesta II, INTERREG IIIA/TACIS CBC. Jest autorem publikacji z zakresu integracji europejskiej, bezpieczeństwa i stosunków międzynarodowych, np.: *Cyberterrorizm jako wzrastające zagrożenie dla bezpieczeństwa międzynarodowego w XXI wieku* (w: *Cyberterrorizm zagrożeniem XXI wieku. Perspektywa politologiczna i prawna*, red. A. Podraza, P. Potakowski, K. Wiak, Warszawa 2013, s. 21-43), *Przemiany Unii Europejskiej w XXI wieku*. W kierunku redefinicji modelu integracji europejskiej (w: *Poziomy analizy stosunków międzynarodowych*, t. I, red. E. Haliżak, M. Pietras, Warszawa 2013, s. 411-428), *Towards a New System of Global Democratic Governance. The Transatlantic Security Community and the Role in Democracy Promotion in the 21st Century* (w: *Global Challenges to the Transatlantic World*, red. C. Crespo i in., Madrid 2015, s. 73-84), *Promocja demokracji a bezpieczeństwo europejskie. Skuteczność i dylematy polityki wschodniej Unii Europejskiej w XXI w.* („Politeja” 41(2016), s. 161-180), *The Decline of the United States and the Survival of NATO in the Post-Cold War Period: A Theoretical Discussion* (w: *A Transatlantic or European Perspective of World Affairs: NATO and the EU towards Problems of International Security in the 21st Century*, red. A. Podraza, Madrid 2018, s. 13-36), *Geopolitical and Strategic Causes and Implications of the Syrian Civil War and the Refugee Crisis* („Nação e defesa” 149(2018), s. 69-87), *Problemy i zagrożenia a rozwój koncepcji bezpieczeństwa energetycznego* (w: *Bezpieczeństwo energetyczne. Koncepcje, wyzwania, interesy*, red. J. Gryz, A. Podraza, M. Ruszel, Warszawa 2018, s. 46-68).

Podstawka Anna, ur. 3 XI 1974 r. w Lublinie, dr hab., prof. KUL, literaturoznawca, historyk teatru.

W 1998 r. ukończyła studia polonistyczne na WNH z tytułem magistra uzyskanym na podstawie pracy *Polska recepcja dramatów Thorntona Wildera*, napisanej pod kierunkiem ks. M. Lewki. Doktorat z zakresu literaturoznawstwa i historii teatru otrzymała w 2004 r. za pracę *Dramaturgia Macieja Szukiewicza* (Lublin 2006), przygotowaną na seminarium prowadzonym przez ks. Lewkę i W. Kaczmarską. W 2014 r. habilitowała się na podstawie rozprawy *Świat, który się nie kończy. Człowiek i transcendentność w teatrze Jana Kasprowicza* (Lublin 2014).

W 1999 r. została zatrudniona w Katedrze Dramatu i Teatru w Instytucie Filologii Polskiej WNH. Od 2004 r. jest kuratorem Zespołów Teatralnych działających na KUL.

Do jej gł. zainteresowań badawczych należą: problematyka dramatu i teatru XIX i XX w., odniesienia religijne i metafizyczne dramatu młodopolskiego i międzywojennego, krytyka teatralna oraz sceniczna recepcja dramatu. Od 2015 r. należy do zespołu Pracowni Historii Dramatu 1864-1939 przy Instytucie Literatury Polskiej Wydziału Polonistyki UW. Angażuje się także w działalność Stowarzyszenia Przyjaciół Twórczości Jana Kasprowicza. Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Badań Teatralnych.

Jest autorką wielu publikacji w czasopismach i tomach zbiorowych, zredagowała książki: *Dramat – teatr – sacrum. Trzydzieści lat Katedry Dramatu i Teatru KUL* (red. W. Kaczmarek, Lublin 2007), *Dylematy dramatu i teatru u progu XXI wieku* (red. A. Jarosz, Lublin 2011), *The Theatre and Religious Drama Nowadays* (Lublin 2016) i *Wokół dramatu poetyckiego XX wieku* (red. J. Cymerman, Lublin 2018).

Podyplomowe Studium Duchowości Katolickiej → Studia Podyplomowe w zakresie Duchowości Katolickiej.

Podyplomowe Studium Filozoficzno-Etyczne, zaoczne 2-letnie studium dla absolwentów szkół wyższych, działające w l. 1993-97 na WF.

Organizatorem i kierownikiem Studium została A. Buczek, a jego sekretarzem A. Marszelewska. Inicjatywa powołania